

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VIII. (XXIV.) ÉVFOLYAM, 41. SZÁM 2013. OKTÓBER 12.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

MUNKÁSPÁRT

HAGYOD, HOGY A PÉNZÜK DÖNTSÖN?

ALAPVETŐ ÉLELMISZER ÁFA: 0%. GAZDAGOK VAGYONADÓJA: 40%. TÖBBKULCSOS SZJA?
IGEN! ALANYI JOGON JÁRÓ NYUGDÍJ? IGEN! KÖZSZOLGÁLTATÁSOK ÁLLAMI KÉZBEN, EXTRAPROFIT
NÉLKÜL? IGEN! MAGYAR MEZŐGAZDASÁG, IPAR, LAKÁSÉPÍTÉS? IGEN! MUNKÁSPÁRT? IGEN!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A „CUKI CSÁVÓ”

Csoda történt a Szabadság téren. „Volt egy olyan látogatóm, aki azt mondta, ő egy volt Fidesz szavazó, de csak most jött rá, mennyire „cuki csávó” vagyok” – közölte a világgal Gyurcsány Ferenc. Ez igen! Orbán-fanból Gyurcsány-imádóvá válni, még a mi zavaros világunkban sem akármilyen. Persze, ha igaz...

Gyurcsány mostanság ismét médiasztrár lett. A Fidesz-média számára ideális szereplő. A szocliberális oldalon ugyanis nincs hozzá hasonló karizmatikus figura. Ahogy egy ismerősöm mondta: ha Gyurcsány egyet füttyent, összeszalad ezer ember. Mesterházy egy fél órát is füttyülhet, akkor sem rohannak a népek. Akkor pedig szerepeltetni kell, hadd legyen még nagyobb zürzavar a szocliberális oldalon!

Gyurcsány ott van a szocliberális médiában is. Ott ugyanis kezdenek rájönni, hogy Gyurcsány káromkodásaira sokan vevők a mi országunkban. Másutt ilyen primitívsegekkel elzavarnák, nálunk meg a „jól megmondta a Feri” mentalitás van. Végül is a hírhedt öszödi beszéd felett is napirendre tértek a szocliberális szavazók. Sőt, mostanság az öszödi beszéddel kampányolnak fiatal DK-s politikusok, Vadai Ágnessel az élen.

A Fidesz ma minden létező rosszat elmonda Gyurcsány-kormányról, ésez nem véletlen. Gyurcsány nem azért veszítette el a magyar és a külföldi nagytőke bizalmát, mert rossz kapitalizmust csinált, vagy nem szolgálta volna ki a nagytőke érdekeit. Nem, Gyurcsányék ez megtették! Gyurcsány azért bukott, mert a növekvő társadalmi elégedetlenséggel szemben békés eszközökkel már nem volt képes fenntartani a politikai stabilitást,

és ez veszélybe sodorhatta volna a tőkés rendet. A nagytőke akkor állt Orbánék mellé, félretéve minden fenntartásukat. A Fidesznek ma minden eszközzel azt kell bizonyítania, hogy a politikai stabilitást ma is csak a Fidesz képes biztosítani, és isten őrizz visszahozni a szocikat.

Ami engem illet, Gyurcsánnyal sohasem találkoztam. Találkoztam Antallal, Borossal, Hornnal, Orbánnal, Medgyessyvel, de Gyurcsánnyal nem. Gondolom, ezt egyikünk sem bánja. Antall utált bennünket, de úriember volt. Minden levelemre válaszolt. Boross egy minden hájjal megkent öreg róka, aki feltalálta magát a szocializmusban is, hogy aztán a szocialista múlt elutasításának élő jelképévé váljon, és mint ilyen, pótolhatatlan legyen a konzervatív kormányok számára. Horn az angyalföldi vagányt játszotta el, a nép elhitte, ő meg szépen eladta az országot. Medgyessy kulturált dzsentlemen volt a politikában, túl jó, hogy soká éljen miniszterelnökként. Gyurcsány meg is buktatta. Orbánról hadd ne mondjak most semmit. Róla többet lehet és kell is írni, mint az összes többiről.

De nem kell találkozni Gyurcsánnyal ahhoz, hogy egy életre elmenjen a kedvünk tőle. Emlékszem a 2006-os Gyurcsány-Orbán televíziós vitára. Gyurcsány egy örült vehemenciáját állította szembe Orbán érveivel, és győzött. A magyar politikai élet azonban veszített, mert az örültség, a szélsőség, a primitívség polgárjogot nyert Magyarországon.

Ezt még feledni lehet. De bűn lenne bármely tisztességes baloldali ember számára, ha elfelednénk, hogy a Gyurcsány-kormány a legdurvább neoliberalis politikát engedte rá az országra. Válság van? Akkor legyen megszorítás! És lőn megszorítás.

Meg kell egyezni az IMF-fel? Akkor egyezzünk meg! – és megegyeztek.

Csökkenteni kell a beteg-orvos találkozások számát? Igen, akkor vezessük be a vizitdíjat! Egyébként ez a buta szókapcsolat az orvos és a beteg viszonyáról is akkor született, mintha az ember örülne, hogy találkoznia kell az orvossal. Sokba kerülnek a kórházak? Akkor csökkentjük az aktív ágyak számát! Mármint az olyan ágyakat, ami mellett orvos is van.

Nincs pénz az egyetemekre? Nos, legyen fejlesztési részhozzájárulás, magyarul tandíj. Végül aztán nem lett egyik sem, mert óriási volt a társadalmi ellenállás és az ellenzék által kikényszerített népszavazáson eltörölték őket.

Kell még ötlet arra, hogy miként lehet a barátokat pénzhez juttatni? Hát, akkor építsünk egy kormányzati negyed, a régi épületeket meg adjuk el! Kormányzati negyedre ugyan nem jutott Gyurcsány idejéből, de egyik-másik régi eladására igen.

De nem folytatjuk! Gyurcsány ma sem akar mást, mint egy ilyen politika visszahozatalát. Nem véletlenül vette magát körbe egykori SZDSZ-es káderekkel. A látszat, nos, a látszat, az más! Gyurcsány parolázása az utca emberével, a nyilvános éhségstrájk, amit túlélt, vagy a miskolci panellakásban töltött időcske, nos mindez valóban csak a látszat.

A mostani kormány persze mondhatna egy lágy köszönömöt Gyurcsánynak. Az ő kormánya alapozott meg egy sor olyan alapvető változást, amely most kezd kibontakozni. Gyurcsányék tervezték az egészségügy privatizálását. Ma már elmondhatjuk, hogy a Fidesz ezt szinte már elérte. Magyarországon az ingyenes és mindenki számára hozzáférhető egészségügy végnapjait éli.

Egyszóval, tisztelt baloldali választó! Ha tényleg változást akarsz a mai politikában, ha nem csak nézője, elszenvedője akarsz lenni a politikának, a Munkáspártra szavazz! Felejtsd el a cuki csávókat, legyenek azok akár a konzervatív oldalon, akár a szocliberálisok között. A Munkáspárt a te pártod!

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. „Szinte rabszolgasorban tartanak kelet-európai munkavállalókat egyes nagy-britanniai élelmiszer-feldolgozó üzemekben, amelyek közül nem egy a legnagyobb brit szupermarket-hálózatokat látja el termékeivel” – írta feltáró riportjában a The Sunday Times. Az áldozatok elmondták, hogy gyakran napi 17 óra folyamatos munkára kényszerítik őket.

Munkáspárt: Bármennyire is annak látszik, ez nem bulvárhír. Az (angol) tőkések nem azért hívnak kelet-európai dolgozókat, mert jobb életet akarnak nekik teremteni. A cél a lehető legkevesebb pénzért a lehető legtöbb munkát kiszigerelni belőlük, és így leverni a (brit) munkavállalók fizetését is. Ez a kapitalizmus.

2. A Klubrádió múlt heti adásában Vajnai Attilát, a Munkáspárt 2006 elnökét megkérdezték, hogy szerveződése együtt emlékezik-e október 23-án a „demokratikus erőkkkel” az „56-os forradalomról”. Vajnai a következőket felelte: „Igen, úgy gondolom, hogy minden demokratikus erőnek ki kell fejeznie azt közösen, hogy Magyarország, a magyar társadalom vészhelyzetben van. Olyan helyzetben akár, mint mondjuk 56-ban volt, amikor a kommunisták ellen fordultak, amikor az utcán gátlátalanul gyilkoltak, amikor a társadalom atomjaira hullott.”

Munkáspárt: Önök, kedves olvasóink, a Munkáspárt tagjai, dolgozó emberek tudják, hogy mit gondoljanak 1956 eseményeiről. Nem csak ismerik, hanem tudják a tényeket is. Önöknek nem kérdés, hogy ki hol állt akkor, kinek miben volt igaza. Ezért meggyőződésünk, hogy nem csak mostani nyilatkozata miatt tudják, mit gondoljanak Vajnai Attiláról.

3. „Van, amiért nincs bocsánat! Van, amire nekünk mindig emlékeznünk kell!” – hangzott el az orosz kommunisták és hazafiak felhívásából 1993 októberével kapcsolatban.

Munkáspárt: Húsz évvel ezelőtt az orosz kapitalizmus talán leggátlátalanabb képviselője szétlövete az orosz törvényhozást. Borisz Jelcin azért lépett, mert veszélybe került az orosz kapitalizmus. Ezért mindent megtett, dollármilliókat osztott, nyugati tanácsadók még új igazságot is próbáltak teremteni. A tőke bármit és bárhol megtesz hatalmáért. Talán sokan, sőt túl sokan gondolták azt jó két évtizede, hogy van jó és rossz tőke. Nincs így. Az európai munkáspártok, így mi is ezt mondtuk ki most. Ez az alapigazság visz győzelemre!

4. Nem adta vissza a próbavásárlásért kapott pénzt a NAV-osoknak egy ügyvéd.

Munkáspárt: Idézzük tovább ezt a hírt. A jogász a szokásos eljárást követve adatkezelési nyilatkozatot vett fel, energetikai tanúsítványt ellenőrzött, friss tulajdoni lapot szerzett be, megszerkesztette az okiratot, majd aláírás után ellenjegyzéssel látta el a dokumentumot. Még számlát is adott, így megkapta a munkadíját is. A NAV visszakérte volna. Nem adta? Jól tette.

5. Hamarosan újraindulhat a magyar szarvasmarha exportja Fehéroroszországba, továbbá remény van arra, hogy megindul az együttműködés a Rába és a belorusz gépipar zászlóshajójának számító vállalat, az MTZ között - közölte Szijjártó Péter külügyi és külgazdasági államtitkár.

Munkáspárt: Az Orbán-kormány valóban viszonylag kiegyensúlyozott politikát folytat Fehéroroszország irányába. Ugyanakkor tény, hogy Magyarország, a NATO és az EU-tagjaként alapvetően az EU közös politikáját hajtja végre. Ez azt eredményezi, hogy a két ország kapcsolataiban sok a kihasználatlan lehetőség.

A magyar kormány helyesen döntött, amikor kezdeményezte a gazdasági kapcsolatok intenzív fejlesztését Fehéroroszországgal. Ez valóságos magyar érdek. Helyes lenne, ha a kormány a politikai kapcsolatok fejlesztését is szorgalmazná, és kezdeményezné az Európai Unió közös politikájának felülvizsgálatát. Ne akarjuk mi megmondani a fehérorosz népnek, hogy miként kell élniük! Tudják ők azt maguk is.

6. „Jó irányban vagyunk, de még nem fejeztük be, és természetesen itt szeretném folytatni, ha a kerületiek felhatalmaznak” – ezzel indokolta a Fidesz 32 éves kommunikációs igazgatója, miért vonul vissza a 2014-es választások után az általa vezetett fővárosi kerületbe. Kocsis Máté – aki 2009 óta Józsefváros polgármestere – alig három éve lépett be az országos politikába parlamenti képviselőként, és tavaly december óta irányítja a Fidesz kommunikációs stábját.

Munkáspárt: Ne essünk tévedésbe! Kocsis Máté nem azért nem rajtol új pozícióért, mert nem szeretne. Pusztán zavaró számára az összeférhetlenségi törvény, ráadásul egyike lehetne a parlamentből kieső 63 kormánypárti képviselőnek. Az sem szavatolt, hogy nem jön egy új „ifjú títán”, lekérni a kommunikációs igazgató posztját. Józsefváros szép, jó, de ami még fontosabb: biztos fizetést garantál. Mindenhez kell tehetség...

7. Miközben a világ vezető fejlett országaiban alig több mint 3 százalékkal nőtt az aktív vállalkozások száma 2007 és 2011 között, a legnagyobb feltörekvőket tömörítő BRICS-csoport több mint 25 százalékos gyarapodást mutatott e téren – derül ki az RSM International nemzetközi pénzügyi és adótanácsadó hálózat felméréséből. Magyar szempontból nem túl jó hír, hogy az európai mezőnyön belül is sereghajtónak számítunk: 2011-ben csupán 0,3 százalékkal haladta a meg a működő vállalkozások száma a 2007-es értéket.

Munkáspárt: Kár, hogy nem tudunk meglepődni a felmérésen. Hogyan várhatnánk működő (és létrejövő) vállalkozásokat Magyarországon, amíg a multik adómentességet és állami támogatásokat élveznek a kis- és középvállalkozásokkal szemben? Tudjuk, sokszor skandáljuk, de lenne önálló megoldás. Magyar mezőgazdaság, ipar, építés. A miénk.

SZOCIALIZMUS VOLT, VAN, ÉS KELL, HOGY LEGYEN...

INTERJÚ THÜRMER GYULÁVAL

Új a párt neve, készülünk a választásokra, Európa kommunistái összefognak, és közben éljük a mindennapokat. Erről kérdeztük Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét.

– Hogyan fogadta a párt új nevének bejegyzését?

– A bíróság gyorsan és korrektül végezte a munkáját. Ehhez persze kellett az is, hogy a 25. kongresszus ez év májusában világos döntést hozott. Nagyon nagy köszönet illeti a központi apparátusunk munkatársait, és a párt ügyvédjét is azért, hogy tökéletes beadványt készítettek. Higgye el, a mai világban ezen megbukhattunk volna. De nem buktunk meg, így Magyar Munkáspártként dolgozunk tovább.

– Hoz nekünk ez valamit a parlamenti választásokon?

– A kommunista névről nem önként mondtunk le, ezt a törvény írta elő. De minden rosszban van valami jó is. Sok ember van, akik a munkás szót elfogadták, de mégsem szavaztak ránk, mert hogy kommunista. Most nyugodtan szavazhatnak.

– Mi a véleménye a mostani „kommunistázásról”?

– Nevetséges, amikor a Fidesz az MSZP-t és a többi szocliberális pártot nevezi „kommunistának”, a szocliberálisok pedig Orbánt „kommunistázzák le”. Nyilván mindkét csapatnak megvannak a politikai reklámgyártói. Ráadásul mindegyik ugyanazt a nyugati technológiát tanulta. Találj ki rémisztő szavakat, csúnya dolgokat, és ezeket kösd az ellenfélhez! Mit mondott Orbán legutóbb az MSZP-sekről? Ők azok, akik a „pufajkát öltönyre cserélték”, és „Magyarországot a volt kommunisták adták a spekulánsok, a bankok és a multik kezére”.

A másik tábor meg Orbánt Sztálinnal azonosítja, és az Orbán-

kormányban egy másik rendszert lát, amit le kell váltani, fel kell négyelni. Nagyjából úgy, ahogyan II. Károly angol király tette. Még sírjából is kiásatta Oliver Cromwellt, majd felnégyeltette, lefejeztette.

A viaskodó tőkés pártok azt a tényt akarják elleplezni, hogy 25 éve kapitalizmus van, s ők mindketten a magyar tőkésosztály képviselői. Mindketten felelősek a magyar dolgozók nyomoráért. De egyikük sem értünk küzd, hanem a hatalomért, a pénzért. Tessék elmondani minden ismerősnek, szomszédnak, hogy ne dőljenek be nekik!

– Igaz lenne, hogy nincsenek már kommunisták?

– Butaság! Kommunisták vannak, csak nem a mostani parlamentben vannak. Ott vannak például, ahol családokat kell megvédeni a kilakoltatástól. Urbán Évát már sok ezren ismerik, mert ott van mindenütt, ahol segíteni kell az embereknek. Emellett ő pártunk kabinetiroda vezetője. Vagy mondok más példát: Borsodbóta polgármestere, Gulyás János, a Munkáspárt tagja, és a mai nehéz viszonyok között vezeti a falut. Tud mindenkiről, akinek nincs munkája, és igyekszik segíteni. De felsorolhatnám most pártunk akár minden tagját is.

– Úgy gondolja, hogy van esélyünk a választásokon?

– Természetesen van. Az élet romlik Magyarországon, sok ember érti ezt, és sok ember nem találja a megoldást. Itt jövőnk mi a képhe. Magyarázzuk meg az embereknek, hogy nem a

Fidesz és az MSZP között kell választani! Ha ezt teszik, semmi sem fog változni. A Munkáspártra kell szavazni, mert csak mi tudunk újat vinni a parlamentbe.

– *És mi ez az új?*

– A dolgozó emberek valóságos érdekeinek képviselője. Mondok egy példát. Mi azt akarjuk, hogy minden embernek alanyi jogon járjon nyugdíj! Nagyon sok olyan ember kerül most nyugdíjas korba, akiket a rendszerváltás után feketén foglalkoztattak, vagy egyszerűen nem volt munkájuk. Nem ők a hibásak, hanem a kapitalizmus. De most meg kellene élniük, miközben nem lesz nyugdíjuk. Tehát minden embernek alanyi jogon járjon nyugdíj! Ehhez kell a Munkáspárt a parlamentben.

– *Igen, de média nélkül fog menni?*

– A tőkés média a tőkéséké, és soha nem fognak bennünket naphosszat mutogatni. De azért, nézze meg, a múlt heti sajtótájékoztatónk bekerült a médiába. Hívtak szerepelni az Echo TV-be is, sőt még az ATV-be is. Nagyon fontos a helyi média is. Ezért győzködjük helyi vezetőinket, hogy használják ki a helyi média lehetőségeit.

Megteremtettük a saját médiánkat is. Kis csapatunk, Kovács István, Petrik Tímea, Nagy István, csupa fiatal ember, rengeteget dolgoznak azért, hogy az Interneten folyamatosan jelen legyünk. S, ne feledkezzünk meg A Szabadságról, amit most, a választások előtt nagyobb példányszámban tervezünk kiadni.

– *És hogy állunk mi a felkészüléssel?*

– A Szabadságot heti száz példányban visszük a parlamentbe, ahol a képviselők olvassák is. Nos, nekik üzenem: lesz országos listánk! A többi majd részletesen jelenteni fogom október 19-én a Központi Bizottságnak.

Az előbb azt mondtam, hogy van esélyünk. De semmi sem megy magától. Nagyon meg kell dolgoznunk azért, hogy legyen országos listánk, és azért is, hogy az emberek ránk szavazzanak.

Létrehoztuk az Operatív Választási Bizottságot. Én vagyok a vezetője, de Karacs Magdi, pártunk alelnöke a lelke. Régóta ismerem őt, tudom, hogy nagyon tud dolgozni. De az a hozzáértés, az a fegyelem, az a lenyűgöző lelkesedés, amit most látok nála, az minden eddigit túlszárnyal. És ami a legfontosabb: magával ragadja az embereket. Azt látják tőle, hogy lehet így is dolgozni, sőt csak így lehet. S, ez nagyon fontos!

A választási csapat tagja Kovács István, az Elnökség tagja is, aki szinte beleszuggereálja a jelöltjeinkbe, hogy Internet nélkül nem megy. Ráadásul ő azon negyvenéveseknek a hangján szólal meg, akik már megszenvedték a kapitalizmust, és most alternatívát keresnek. Jelöltjeink egy része sohasem használta a Facebookot, és most rácsodálkoznak, hogy olyanok köszönnek rájuk a városban, akik az Interneten ismerték meg őket.

Nem feledkezem meg Hajdu Józsefről sem, aki a csapat jogi szakértője. Nagyon lelkesen dolgozik, éveket fiatalodott ebben a csapatban. Erre a tudásra most borzalmasan nagy szükség van. Sok elvtársunk azt hitte, hogy ez a választás is olyan lesz, mint bármelyik az elmúlt 25 évben, és most tudják, hogy nem így van. Hozzáteszem: még időben ismerték fel!

A választási munka általános letéteményese ugyanakkor maga az Elnökség. Az említett tagjaink mellett Bencsik Mihály megyei elnökként nagyon szépen hozza fel Szolnok megyét, és maga is jelölt. Frankfurter Zsuzsi Balassagyarmaton jelölt. Fogarasi Zsuzsanna foggal-körömmel harcol azért, hogy Pest megyében is legyen jelölt. Közben nagyon szépen dolgozik

Csongrád megyei elnökként is. Arról nem is beszélve, hogy A Szabadság is a nevéhez fűződik.

– *Mit terveznek a Központi Bizottság ülésén?*

– Kérni fogom a KB-t, hogy hagyja jóvá az eddigi munkát. A munka az egész pártban intenzíven folyik, de nem ülhetünk nyugodtan, van még tennivalónk. Mi két dolgot tudunk tenni. Egyrészt, a lehető legjobban megszervezzük erőnket. Másrészt, a döntéseinket a lehető legfegyelmettebben végrehajtjuk. Az Elnökség úgy gondolja, hogy helyes lenne bővíteni az Elnökséget. Megkerestem Nagy Attilát, a párt Nógrád megyei elnökét és Veress Péter Fejér megyei elnököt, hogy dolgozzanak velünk, az Elnökségben. Azt tapasztaljuk, hogy a megyei munka ezerszer jobban megy, ha a megyei elnök pontosan érti a pártvezetés terveit és szándékait. Nagy Attila igent mondott, Veress Péter munkahelyi elfoglaltsága miatt kérte, hogy ne jelöljük.

Arra fogom kérni a KB tagjait, hogy ők járjanak élen az új módszereink terjesztésében. A KB-tag vegyen részt a lehető legtöbb kitelepülésen, érezze magáénak a térség sorsát akkor is, ha nem ő az első számú helyi vezető. A KB-tagok járjanak élen a párt anyagi támogatásában is.

– *Egy személyes kérdés: hogy érzi magát ezekben az időkben?*

– Megmondom őszintén, hogy vannak nehéz pillanataim, amikor úgy érzem, összecsapnak a hullámok a fejem fölött. Sietve hozzáteszem: nem engedem, hogy összecsapjanak.

Munka persze tényleg sok van. Az Elnökség, a KB, a Szabó Ervin Akadémia rendszeresen ülésezik. Minden kérdésre egy sor anyagot kell csinálni. Naponta készítjük a MiTi blokkot a honlapunkon. Ez utóbbi jó esetben is másfél-két óra szellemi munka, minden egyes nap. A Szabadság olvasói minden héten várják a Balszemelt. Most osztjuk be az időmet a következő hónapokra, ugyanis minden választókerületben részt veszek egy-egy kitelepülésen.

De nem panaszkodom: ez szép munka. És azt is tudom, hogy sok elvtársamnak lent, a helyi szervezetekben, a városokban, falvakban még nehezebb. Én „hivatásos forradalmárként” végzem a munkát, de nekik ez kemény társadalmi munka. Őszintén köszönöm nekik.

– *Úgy hírlik, hogy mostanában sokat sportol?*

– A hír igaz. Február óta járok úgy nevezett TRX-tréningre. A TRX leegyszerűsítve egy kötél, amellyel millió gyakorlatot lehet elvégezni. Kiegyensúlyozott, stabil és terhelhető izomzatot teremt, és nagyon jó közérzetet. A választásokon terhelhető elnökre van szükség.

– *Visszatérve a kommunistákra, milyen ma a nemzetközi mozgalom?*

– A tőkés válság árát mindenütt a dolgozókkal fizettetik meg. A dolgozók küzdenek ez ellen, és a harcban velük vannak a kommunista és munkáspártok. Ez lendületet ad a mozgalomnak. Tudjuk, hogy van feladatunk és lehetőségünk. Ezért hoztuk létre október első napján az európai kommunista és munkáspártok új szervezetét. Harcoljunk közösen a tőke ellen, az EU és a NATO ellen, az új közösségi társadalomért!

– *Önt optimista embernek ismerik. Ennyire bízik eszméink jövőjében?*

– Hadd válaszoljak egy szép gondolattal. Bajcsy-Zsilinszky Endre 1919 októberében írta a következőket: „Szocializmus volt, van, és kell, hogy legyen, mert ez a munkás védekező reflexe a tőke hatalmi elnyomásával szemben, és ezért elpusztíthatatlan...”

FIZESSENEK A MILLIÁRDOSOK, JOBBI ÉLETET A DOLGOZÓKNAK!

Thürmer Gyula, a Magyar Munkáspárt elnöke október 4-én, a párt budapesti sajtótájékoztatóján bejelentette, hogy a bíróság bejegyezte a párt új nevét. A pártelnök aláhúzta, hogy a Magyar Munkáspárt név felvételére azért kényszerültek, mert a törvény tiltja a szocialista rendszerhez kötődő nevek használatát. A Munkáspárt, mint mindig az elmúlt 25 évben, a jövőben is a dolgozó emberek pártja lesz.

Thürmer szerint nevetséges, ahogy parlamenti politikusok egymást kommunistázzák, miközben a parlamentben nincsenek ilyenek. A kommunisták ma ott vannak, ahol meg kell védeni a kilakoltatás előtt álló családokat, és segíteni azoknak, akiket a pénz uralma tönkretett.

Bejelentette: a Munkáspárt indul a 2014. évi parlamenti választásokon. A párt országos listájára szavazhatnak azok, akiknek elégük van pénz, a milliárdosok uralmából, és maguknak akarnak munkát, megélhetést biztosító jövedelmet, jobb életet.

A Munkáspárt megszüntetné az ÁFÁ-t az alapvető élelmiszereknél. A közszolgálatokat állami kézbe venné, hiszen a rezsicsökkentés önmagában kevés. Mindenki számára alanyi jogon biztosítaná a lakhatás lehetőségét, és azonnal kilakoltatási moratóriumot vezetne be, mindaddig, amíg e problémára nem születik átfogó megoldás. Mindenki számára alanyi jogon nyugdíjat biztosítana. A Munkáspárt egyszeri 40 százalékos vagyonadót vezetne be a milliárdosoknak és más szupergazdagoknak. Az egykulcsos személyi jövedelemadó a párt véleménye szerint el kell törölni. Aki többet keres, fizessen több személyi jövedelemadót! A milliárdosok, a szupergazdagok adója 45 százalék legyen! A Munkáspárt az ország gazdaságát nem külföldi vállalatokra alapozná, hanem a magyar mezőgazdaság és ipar fejlesztésére, nagy állami lakásépítkezésre, a belső fogyasztás növelésére, a lakosság szükségleteinek mind teljesebb kielégítésére. ■

KÁDÁR JÁNOS ÉS A KOMMUNISTÁK

Munkanélküliség, nyomor, kilátástalanság – pont, mint a Horthy-rendszerben. Kéregetők, koldusok, nyomorgók – pont, mint a Horthy-rendszerben. Kilakoltatások, megaláztatások, erkölcsi fertő – pont, mint a Horthy-rendszerben. Háború, külföldi érdek kiszolgálása – pont, mint a Horthy-rendszerben.

Azt hittük, hogy örökre magunk mögött hagyjuk ezt a szégyenteljes időszakot, de nem, hiába írunk 2013-at, visszatért a múlt. Sőt, ezt dicsőítik, s állítják be példaképnek. Ide jutott a rendszerváltás 25 éve. S még mindig a kádári múltat szidják, s próbálják belesulykolni az emberek fejébe, hogy az rossz volt. Ám ez egyre kevésbé sikerül, hiszen egyre többen látják, hogy a helyzet nem javul, csak tovább romlik. Az emberek pedig már nem tudják, kinek higgyenek. Egyre jobban elégük van a politikából, a politikai pártokból, s a politikusokból is.

Kezdenek ébredezni, s mondogatni, hogy a fenébe is, de Kádár idején bizony jobb volt. S bizony jobb, mert akárhogy is csúrik-csavarják a dolgokat, akárhogy is próbálják megmászítani a történelmet 1990 óta, a tények attól nem változnak. S az sem, hogy Magyarországon jó volt élni a '60-as, '70-es és a '80-as években. Az sem tagadható le, hogy nagyon sok minden épült akkoriban, sőt majdnem minden akkor épült, ami értelmes és hasznos volt, s amire addig évtizedeket kellett várni, hogy megvalósuljon.

Az ország mélyrepülése 1990-ben kezdődött igazán. A parlamenti pártok csak egymással acsarkodnak, s egyetlen épkezláb gondolatot sem tudnak a nép elé tárni, hogy mitől lenne jobb a helyzet hazai termelés hiányában, s akkor, amikor szinte minden külföldi kézben van. Az EU nem fog segíteni nekünk (másnak se, nem is akar), mert ezen új „rabszolgatartó” szervezet is gondban van, mégpedig egyre nagyobb gondban. A tőkés politikusokat nem érdekli más, csak a hatalom, a konc megszerzése. A politikust a következő választás érdekli, s nem a távolabbi jövő. De a jelenlegi garnitúrát sem a népe, sem a hazája nem érdekli, csak 4 évente – üres szavak és ígéretek formájában, amit úgysem szándékoznak betartani.

S itt jön képbe a múlt, Kádár János személyében. Az ő idején nem voltak ilyenek, hogy választási csalás, meg széthúzás. Ezek helyett volt értelmes munka, alkotás, alkotni, tudni akarás. No meg építés. Országépítés. Ők valóban felszámolták a múlt nyomasztó emlékeit, képeit, helyszíneit, mindenekelőtt a nyomortelepeket. Amit aztán a jelen visszahozott...

Kádár János egyszerű ember volt, s sosem akart „Nagyember” lenni, mégis az lett. Kádár ugyanis nem egyszerű politikus volt, hanem Államférfi. Államférfi, aki nem a következő négy évre gondol, hanem a következő generációkra. Ez a különbség a politikus és az államférfi között. Ezért is tudott maradandót és halhatatlant alkotni. Olyat, akinek a nevét megőrzi a történelem.

Egyet azonban nem szabad elfeledni. Kádár János kommunista volt, rendszerét kommunisták építették fel, de az országban sosem volt kommunizmus, csak szocialista rendszer, ahol a népé volt az ország, a köztársaság. Az államforma is ezt jelképezte: Magyar Népköztársaság. Kádár János neve elválaszthatatlan a kommunistáktól, a munkásmozgalomtól, s viszont. Ezt kellene megértetni az emberekkel, hogy a kommunisták nem rossz emberek, s aki szereti és tiszteli Kádár

Jánost, emlékét és rendszerét, az tiszteli a kommunistákat is. Mert e kettő szervesen összekapcsolódik. Nem 1956 meg még régebbi dolgok alapján kell következtetéseket levonni, hanem a valóságból, s a megtörtént dolgokból.

A jelen csak azt sugallja, hogy a Kádár-rendszer bűnös volt. S teszi ezt azért, mert fél a múlttól, a múlt emlékétől, de legfőbbképpen attól, hogy egyszer elégük lesz az embereknek a kapitalizmusból, és fellázadnak. A múlt iránti vonzódás már nemcsak az idősebbeknél hat, hanem gyakorlatilag minden korosztálynál. Érdekes módon még a fiatalok is a múlt után vonzódnak, azok, akik már a számítógépeken és a mobilokon nőttek fel, s még halovány emléküket sem lehet a szocializmusról. Nő tehát a vonzalom a múlt, a Kádár-rendszer iránt. Egyre jobban, napról napra. Mert akkor volt tisztességes megélhetés, kiszámítható, biztos jövő. Ma nincs semmi, csak a kilátástalanság, a bizonytalanság.

A Munkáspártnak most történelmi lehetősége van, hogy megnyerje magának az emberek egy részét, s hogy felnyissa a szemeket. De ehhez az kell, hogy minél többször hangsúlyozza azt, hogy a párt Kádár János pártja, az ő szellemiségét őrzi, s akarja továbbvinni, de a múltat visszahozni nem lehet, ezért azt modernebb formában, a kor kihívásainak megfelelően akarja megvalósítani. S ne feledjük: Kádár nélkül nincsenek kommunisták, s kommunisták nélkül nincs Kádár sem! Mert ami jó, az összetartozik.

GYURCSÁNYI VALÓSÁG

Be kell vallanom, eddig kissé szkeptikus voltam, amikor A Szabadságban azt olvastam, hogy a magyar „baloldal” minket tart a legnagyobb ellenségének. De ez a véleményem hamar megváltozott, amikor egy borongós csütörtöki napon találkoztam a Gyurcsány-vezette DK néhány aktivistájával.

A fiatalok vörös pulóverben álltak, nem messze a villamosmegállótól. Gondoltam, odamegyek hozzájuk egy kis beszélgetésre, hisz aki a vörös színt viseli, rossz ember nem lehet. Sőt, még abban is reménykedtem, hogy hátha sikerül meggyőznöm őket, hogy a hiteltelen DK helyett inkább a Munkáspártot támogassák – hisz mi vagyunk az egyetlen igazi baloldali párt Magyarországon.

Elég hamar kiderült, hogy semmi sem áll tőlük távolabb, mint a szocializmus vagy a baloldaliság. „A DK egy nyugati balközép párt” – mondta az egyikük – „liberálisok vagyunk, az a célunk, hogy lassan, lépésenként gondolkodó embereket neveljünk”.

Aztán folytatta: „A szocializmus működésképtelen, a kapitalizmus az ideális rendszer”. Ezen még sokáig elvitakoztunk, a beszélgetés során kiderült, hogy ők Kádár Jánost tartják felelősnek a mostani állapotért, és szerintük „Orbán is kádárista, hisz az állam beleszól a gazdaságba”.

Eléggé meglepődtem ezeket a véleményeket hallva, hisz Gyurcsány a beszédeiben nem volt ennyire liberális; így azt hittem, hogy ez csak a fiatalok véleménye. Amikor hazaértem, elolvastam a DK hivatalos programját, és megdöbbenve tapasztaltam, hogy amit hallottam, az nem csak néhány aktivista, hanem a párt hivatalos véleménye volt. Úgy tűnik a DK – bár színeiben még mindig baloldali – már leírt szavaiban sem törekszik a látszat fenntartására, legalábbis ami a programjukat illeti.

Íme, néhány érdekesség Gyurcsány programjából:

„Már a kilencvenes években sem voltunk elég határozottak a piacgazdaság és a demokratikus politika megteremtésében” – írja az egyre kevésbé tisztelt ex-miniszterelnök. Nem voltak elég határozottak? Nem volt elég privatizáció, nem volt elég leépítés? Gyakorlatilag egy évtized alatt tönkretették a magyar mezőgazdaságot és az ipart!

„Az elmúlt két évtized hibái ellenére a rendszerváltás történelmi jelentőségű siker” – olvasható a programban. Érdekes szavak ezek egy olyan ember szájából, akinek rengeteg lehetőséget adott az előző rendszer.

Később újra és újra előkerül a piacgazdaság, mint a „gazdasági fejlődés kulcsa”. Gyurcsány a gazdaság visszaesése okának a Fidesz (egyébként meglehetősen csekély) versenykorlátozó intézkedéseit tartja.

És ez így folytatódik még hosszú oldalakon át. Úgy tűnik, a nyugati tőke, ami a DK-t szponzorálja, jó üzletet kötött: Gyurcsány programja teljes mértékben az ő szájuk íze szerint íródott, van benne minden, ami nekik kell: piacgazdaság, az Európai Unióhoz való elköteleződés, liberalizmus. Arról, hogy a magyar dolgozó, vagy épp munkára váró emberekkel mi lesz, semmi. De az nekik nem lényeges.

Kíváncsi lennék, hogy a DK-szavazók olvasták-e ezt a dokumentumot, és ha igen, akkor egytértenek-e vele? A Koalíció tüntetéseiről készült felvételek alapján a pártot leginkább szegényebb nyugdíjasok támogatják. Ha nem olvasták volna a DK programját, javasolom, tegyék meg. Gyorsan kiderül: nekik, nekünk az új „DK-Magyarország” semmit sem adna.

MUNKÁSPÁRT: TISZTELEGJÜNK HŐSEINK ELŐTT!

A Munkáspárt az egyetlen magyarországi pártként megemlékezett az aradi vértanúkról a legendás fővárosi egyetemi emlékhelynél. Mindenki más médiáért és népszerűségért loholt, a Munkáspárt tisztelgett hőseink előtt. Egyszerűen, emberien. Nem választási lózungok, hanem az életüket hazájukért adó katonák nevei voltak a fontosak: Lázár Vilmos, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Schweidel József, Pöltenberg Ernő, Török Ignác, Láhner György, Knezich Károly, Nagysándor József, Leiningen-Westerburg Károly, Aulich Lajos, Damjanich János, Vécsey Károly. Batthyány Lajos.

„A történelem fog e kérdésre felelni. Legyenek a szentemlékű vértanúk megáldottak poraikban, szellemeikben a hon szabadság Istenének legjobb áldásaival az örökké valóságban keresztül; engem, ki nem borúlhatok le a magyar Golgota porába, engem October 6ka térdeimre borulva fog hontalanságom remete lakában látni a mint az engem kitagadott Haza felé nyujtva agg karjaimat a hála hő érzelmével áldom a vértanúk szent emlékét hűségükért a Haza iránt, „s a magasztos példáért, melyet az utódoknak adtanak; „s buzgó imával kérem a magyarok Istenét hogy tegye diadalmassá a velőkgig ható szózatot, mely Hungária ajkairol a magyar nemzethez zeng.”

Kossuth Lajos

A SZENDVICSEMBER

Sokaknak a Dollárpapa című film jut az eszébe. Számomra egy történelmi magazin lapjai elevenednek meg, amelyek a kapitalizmus sötét oldalait mutatták be. Úgy néztük a megalázott szendvicsembert, mint a mesét. Rémmesét.

Manapság számtalan megviselt, kiszolgáltatott nincstelen áll, sétál tűző napon, fagyban, esőben, nyakában az emberi méltóság sárba tiprásának szimbólumával.

Nem, ő nem eszik szendvicset. Főként azért, mert nincs pénze. Nincs semmije. Azért vállalja fillérekért az embertelen körülményeket. Fillérekért? Talán egy szelet kenyérért...

Soha többé szendvicsembert!

FOGARASI ZSUZSANNA

UTOLSÓ KÍVÁNSÁG

Szórád Ferenc

(1922. június 8. - 2013. szeptember 24.)

Szórád Ferenc fiatal korától kezdve élete végéig kommunista, a Munkáspárt tagja volt. Példamutató szorgalmával, tenni akarásával lelkesítő alakja volt mozgalmunknak. Szórád Ferenc elvtárs mindig élni fog a magyar kommunisták, újbudai elvtársai és a pártközpont munkatársainak emlékezetében, mert igaz ember, igaz forradalmár volt, aki egyetlen pillanatig sem ingott meg.

Halála előtt megkérte fiát, hogy fizesse be elmaradt tagdíját a Munkáspárt székházában. Nem a pénz, hanem az eszme miatt. Fia teljesítette Szórád elvtárs utolsó kívánságát. Ez a tagdíj vörös zászlóselyem, mely összeköt minket, s erőt ad a síron túlról is.

Nyugodj békében, Szórád elvtárs! Nem felejtünk el!

A KAPITALIZMUS ZUGLÓ

VIDÁMPARK: ENNEK IS VÉGE

2013. szeptember 30-án a városligeti Vidámpark bezárta kapuit. A kapitalizmus újból pusztított. Megszüntetnek mindent, amit a múlthoz lehet kötni. Minek is Vidámpark, hiszen manapság már úgysem vidámak az emberek...

Persze, a pesti Vidámpark nem az egyetlen, amely megszűnik. Az országban már több helyütt bezártak ezek a szórakoztató parkok (Dunaújváros, Pécs), s a „vidámság elvonultával” az enyészet lett úrrá ezeken a helyeken. (S persze minden mozdíthatót elvittek, amit meg nem, azt megrongálták.)

Ismét egy kapoccsal kevesebb a múlthoz. Vagy az élhető jelenhez. Még akkor is, ha egyébként a park halálos ítélete már évek óta a levegőben lógott. Állítólag veszteséges volt. Hát igen! Mindenre ezt fogják rá, amit nem akarnak tovább üzemeltetni a kapitalista rendszerben. Veszteséges, ráfizetéses, és nincs rá pénz. Ez utóbbi a „kulcsszó”.

1990 óta semmire nincs pénz, ami az embereket, a népet szolgálná. Nincs pénz a kórházakra, az orvosokra, a pedagógusokra, az oktatásra, az utakra, a vasútra, és még

hosszan lehetne folytatni a sort. Most már a Vidámparkra, erre a 175 éves múlttal rendelkező létesítményre sincs. Csak úri dőzsölésekre, presztízs-beruházásokra, stadionokra van pénz. Azokra viszont számolatlanul.

Sajnos ismét egy legendás, történelmi, magyar helyszín veszett el, még akkor is, ha területén kivételesen nem valami haszontalanság, illetve felesleges dolog épül majd. (Bár ki tudja? Várjuk ki a végét...) Pedig itt már a múlt század elején is szórakoztató park volt, s ez meg is maradt, függetlenül attól, hogy közben rendszerek jöttek, s mentek. Nevezték Angol Parknak, Vurstlinak, majd 1950-ben vette fel a mai nevét, a Vidámparkot. S viselte egészen 2013. szeptember 30-ig.

A park területét az Állatkert fogja megkapni, így annak területe bővülni fog, legalábbis a jelenlegi elképzelések szerint... Azt ígérik, hogy néhány, műemlékvédelem alatt álló játék megmarad, s azok tovább lesznek üzemeltetve az Állatkert saját hatáskörén belül, mint pl. a körhinta, a mesecsónak, a hullám- és barlangvasutak. Bár azóta két, egymásnak ellentmondó nyilatkozat is elhangzott már. Az egyik szerint

I ÁLDOZATAI

a zajos, hangos játékokat mindenképp meg akarják szüntetni, s egy csendes, kikapcsolódásra alkalmas családi, közösségi teret akarnak létrehozni az Állatkert ezen bővítésével. A másik nyilatkozat így szól: keresik majd a lehetőségét annak, hogy a műemlékvédelem alatt álló, s ezáltal megmaradó játékok mellé újabbakat is létesítsenek valamilyen formában, sőt az is elképzelhető, hogy a jelenlegi, oltalom alatt nem álló játékok közül is megtartanak néhányat.

A Vidámpark „hangos” létesítmény, ott a sikongás, a nevetés és kiabálás alapvető dolog, hiszen azért Vidámpark. A hullámvasút e nélkül szerintem teljesen elképzelhetetlen. Majd meglátjuk, miként alakul a jövő, hogy mi fog üzemben maradni, s mi nem. Azért műemlékvédelem ide, műemlékvédelem oda, egyáltalán nem csodálkoznék azon, ha „véletlenül” a faszerkezetű hullámvasút egyik éjjel „csak úgy” kigyulladna és leégne... Helyreállítása pedig „nem érné meg”... No, de ne fessük az ördögöt a falra! A városligeti Vidámpark tehát bezárt, s nincs információ arról, hogy lesz-e újabb, s ha igen, hol? A jelenlegiből talán egy rész megmarad, s ha igen, akkor az olyan lesz, mint a debreceni, ahol szintén egy terület alatt van összevonva a két intézmény (állatkert és vidámpark) „Nagyerdei Kultúrpark” néven. Maradjunk annyiban, hogy a „nagyerdei” része igaz.

Akárhogy is legyen a jövőben, ismét szegényebbek lettünk valamivel. Egy legendás, patinás hellyel, intézménnyel, amit sokan szerettünk.

J.Zs.

Megszűnt zuglói vállalatok (és még sorolhatnánk...)

Zuglói Távbeszélő Üzem
 Posta Műszerüzem
 Belker Szállítási Vállalat
 AFIT III. számú Vállalat
 Fővárosi Sütőipari Vállalat
 XIV.- XVI. kerületi IKV
 Zuglói Közért
 Compact
 Fővárosi Kefe- és Seprűgyár
 Fővárosi Kézműipari Vállalat
 Budapesti Finomkötött-árugyár
 Fonalkikészítő
 Kalapgyár
 Papíripari Csomagoló Vállalat
 Alumíniumgyár
 Danuvia
 BEAG
 Telefongyár
 Filmtechnikai Vállalat
 KAEV
 ÉPLAK
 Budapesti Porcelángyár
 Fűtőber
 Diafilmgyár
 Vidámpark

IN MEMORIAM PABLO NERUDA

„A KÖNYVEKET ÉS AZ ÉNEKET
A TERROR FALAIIG VITTE,
PANASZT FÚZÓTT PANASZHOZ,
ÉS A HANG ÉS SZÁJ NÉLKÜLI RABSZOLGA,
AZ ELTERJEDT SZENVEDÉS
NEVET ÖLTÖTT: NÉPNEK,
PROLETARIÁTUSNAK, SZAKSZERVEZETNEK HÍVTÁK,
SZEMÉLLYÉ ÉS TEKINTÉLLYÉ VÁLT.

ÉS EZ A MEGVÁLTOZOTT LAKOS,
AKI HARCBA ÉPÜLT,
EZ A BÁTOR SZERVEZET,
EZ A HAJTHATATLAN PRÓBÁLKOZÁS,
EZ A VÁLTOZTATHATATLAN FÉM,
A FÁJDALMAK EZEN EGYSÉGE,
AZ EMBER EZEN FELLEGVÁRA,
EZ AZ ÚT A HOLNAPBA,
EZ A VÉGTELEN HEGYLÁNC,
EZ A CSÍRÁZÓ (3) TAVASZ,
A SZEGÉNYEK EZEN FEGYVERZETE,
EZEKBŐL A SZENVEDÉSEKBŐL EREDT,
A HAZA LEGMÉLYEBBŐL,
A LEGNEHEZEBBŐL ÉS LEGINKÁBB MEGVERTBŐL
A LEGINKÁBB KIEMELKEDŐBŐL ÉS ÖRÖKKÉVALÓBŐL
ÉS PÁRTNAK HÍVTÁK.

KOMMUNISTA PÁRTNAK.”

Negyven éve, 1973. szeptember 24-én hunyt el Chile kommunista költőlegendája, Pablo Neruda. Álnévét a cseh író és költő, Jan Neruda iránti tiszteletből vette fel Neftali Ricardo Reyes Basoalto, aki 1904. július 12-én született, s húsz éves sem volt, amikor megjelent – szimbolista hatásokat mutató – első kötete. Hatalmas nyelvi fantázia és eredetiség jellemzi következő kötetének megrendítő szerelmes verseit, ám nem csak költészetéből próbált megélni, hanem újságíróként, műfordítóként is dolgozott.

1927-től külszolgálatot teljesített Burmában, Ceylonon és Indonéziában, ekkor dolgozta ki erősen személyes költő-technikáját, víziókban jelenítve meg a széthullás, a pusztulás és káosz miatt érzett fájdalmát.

1933-ban Buenos Airesbe, a következő évben pedig Barcelonába helyezték. A spanyol polgárháború 1936-os kitörése

után Neruda külföldön gyűjtött pénzt a köztársaságiaknak, és a Spanyolország a szívemben című kötetével is támogatta küzdelmüket. A második világháború idején Párizsban, majd Mexikóban volt konzul. 1945-ben a Chilei Kommunista Párt jelöltjeként bekerült a szenátusba, de a jobboldali Videla-junta hatalomra jutása után emigrációba kényszerült, egy ideig a Szovjetunióban is élt.

1949-től három évig a szocialista országokat járta, magyarországi élményeiből született Miguel Asturiasszal közösen írt Megkóstoltuk Magyarországot című útinaplója. 1952-ben hazatérhetett, és bekapcsolódott a Chilei Népfrent, majd a Népi Egység politikai küzdelmeibe. A szocialista béke megteremtése érdekében kifejtett tevékenységéért 1953-ban a Szovjetunió Nemzetközi Lenin-békedíjjal tüntette ki. Egy évvel később született egyik főműve, az Elemi ódák.

1970-ben hatalomra került a szocialista Salvador Allende, Neruda pedig párizsi nagykövet lett, majd egy évvel később megkapta az irodalmi Nobel-díjat. A költő ekkor már rákos volt, hazatért Chilébe. 1973-ban azonban jött a Pinochet-puccs, házáat katonák vették körül, akik csak halála előtt két nappal engedték kórházba vonulni. Mindössze 13 nappal élte túl barátját, a puccs napján meggyilkolt Allendét, temetése az ellenállás első akciója volt, ahol a gyászoló tömeget géppisztolyos katonák kísérték.

Idén áprilisban kihantolták a földi maradványait, hogy kivizsgálják azt a gyanút, miszerint nem a rák végzett vele, hanem a puccs után mérgeinjekcióval ölték meg, amiért kommunista volt. A még zajló vizsgálat áttételes rákbetegség jeleit fedezte fel rajta, de a mérgezést sem zárták még ki.

A KNDK A SZOCIALIZMUS ÚTJÁN

Ünnepelnek a héten a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban. 68 évvel ezelőtt született meg a Koreai Munkapárt, az ország vezető politikai ereje. A párt megalakítása szorosan kötődik Kim Irszen, a koreai és a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő személyiségének nevéhez.

A Koreai Munkapárt lett az ország újjáépítésének vezető erejévé. Mozgósította a társadalom legjavát a szocializmus építésére. A Koreai Munkapárt szervezte az ország védelmét az USA ellen vívott háborúban, lelkesítette a Koreai Néphadsereg katonáit.

A koreai háború befejezése után a Koreai Munkapárt megfogalmazta a Juche, az önerőre való támaszkodás elvét. Az ország építésére a KNDK saját anyagi és szellemi forrásait mozgósította. Sikert ért el az újjáépíteni az országot, és elindítani az országot a szocializmus útján.

Az 1989-90-es kelet-európai változások súlyos helyzetet teremtettek a KNDK számára is. A Koreai Munkapárt azonban kitartott a szocializmus mellett. Kim Irszen 1994-ben távozott el, ami súlyos veszteség volt a koreai népnek. A Nyugat abban bizakodott, hogy távozása zavart idéz elő a koreai belpolitikában. A Koreai Munkapárt a Néphadsereg, az állami apparátus egyetértésével azonban képes volt stabilizálni helyzetet. Az ország új vezetője Kim Dzsongil lett.

Kim Dzsongil 2011 végéig vezette a pártot és az országot. Történelmi érdeme, hogy az ország sikeresen küzdötte le a

természeti csapások következményeit. Megoldotta az emberek ellátását, a hadsereget is bevonta a gazdasági építőmunkába, az emberek tanításába.

Kim Dzsongil elhunytára újra felvetette az útválasztás kérdését: szocializmus vagy valami más? Az USA és a tőkés erők úgy vélték, hogy a KNDK-ban tömeges elégedetlenség lesz, és megdöntik a rendszert. Az ország új vezetője, Kim Dzsongun a párt és a hadsereg támogatása mellett a szocializmus folytatása mellett foglalt állást. A KNDK népe elfogadta e döntést.

Az amerikai tőkés erők azóta is folyamatos nyomás alatt tartják az országot. Az amerikai katonai nyomás, a dél-koreai kormányzat provokatív politikája arra kényszeríti a KNDK-t, hogy jelentős katonai erőt tartson fenn az ország védelmére, beleértve a nukleáris eszközöket is. A KNDK nem akar háborút, atomháborút pedig különösen nem. Saját biztonságát akarja szavatolni, az általa választott társadalmi rend fenntartását. Ez nem zárja ki a Koreai-félsziget atommentesítését, amire sokoldalú erőfeszítések indultak el.

A Koreai Munkapárt megalakulásának évfordulóján Thürmer Gyula, a Munkapárt elnöke táviratban fejezte ki jókívánságait Kim Dzsongun első titkárnak.

HARC A KAPITALIZMUS ELLEN

Európa népeit harcra hívjuk, harcra a tőkés rend, a tőkés válság ellen! – kezdte beszédét Dimitrisz Koutsoumpas az európai kommunista és munkáspártok brüsszeli tanácskozásán. Európa 32 kommunista pártja jött össze Brüsszelben, hogy megvitassa a jelenlegi tőkés válságban követendő taktikát. Az EU tőkés megoldásokat javasol a tőkés körök érdekében, de a mi dolgunk a dolgozók érdekeinek képviselője – hangsúlyozták a résztvevők.

EURÓPAI ÉS VILÁGFÓRUM

Az európai kommunista találkozó a kommunista és munkáspártok regionális összefogásának fontos formája. A legteljesebb együttműködési intézmény a kommunista és munkáspártok évenkénti találkozója, amelyen a világ 80-90 pártja vesz részt. A tanácskozás az idén novemberben Lisszabonban lesz.

Az európai találkozót mindig a Görög KP rendezzi. A Görög KP megfelelő bázissal rendelkezik ehhez, és mindig az Európai Parlament épületében kerül sor rá. Különbözik a résztvevők meghívásának köre is. A világtalálkozóknak sok éve kialakult rendje van, a pártok listáját tartalmazza a solidnet.org internetes oldal. Új pártok csak akkor nyerhetnek felvételt a listára, ha a többiek ezt megszavazzák. A brüsszeli találkozóra a Görög KP hívja meg a pártokat, ily módon lehetővé válik sok új párt meghívása is.

A pártok együttműködésének természetesen vannak más formái is. A közelmúltban például 77 kommunista és munkáspárt ítélte el az USA Szíria elleni terveit.

KI VESZ RÉSZT ÉS KI NEM?

A pártok saját költségükön utaznak el a fórumokra, ezért sokszor előfordul, hogy távolmaradásuknak egyszerű oka van: nincs pénz. Vannak, akik nem kapnak beutazási vízumot az EU-ba. A Belarusz KP – amely támogatja Lukasenko elnök politikáját – például sokszor azért nem tud jelen lenni, mert vezetőik tiltólistán vannak. Előfordulnak komoly belpolitikai elfoglaltságok is. Ne feledjük! A kommunista politikusok többségének meg is kell élniük.

Nem szabad titkolni, hogy a távolmaradásnak lehet oka az egyes pártok közötti vita. Az idei találkozóon nem volt jelen például az Orosz Föderáció Kommunista Pártja, amely sok mindenben nem ért egyet a Görög KP politikájával. Ráadásul az idei találkozó után született meg a „Kommunista és munkáspártok kezdeményezése az európai kérdések kidolgozására és tevékenységük összehangolására” nevet viselő szervezet, amellyel az OFKP nem értett egyet.

A brüsszeli tanácskozáson nem volt jelen több hagyományos, nagy történelmi múltra visszatekintő párt, így a Francia KP, az Olasz KP (Rifondazione), a Spanyol KP. Ezek a pártok teljes jogú tagjai az Európai Baloldali Pártnak, amelyet a kommunista pártok többsége a kapitalizmussal megalkuvó pártnak tart. Mindhárom országban elkezdődött a kommunista mozgalom újjászületésének nehéz és hosszadalmas folyamata. Több forradalmi párt jött létre ezekben az országokban, melyek küzdenek a hagyományos pártok opportunistáival.

A Görög KP és a tanácskozás meghatározó résztvevői kezdettől fogva olyan közös nyilatkozatot elfogadására törekedtek,

amely voltaképpen elfogadható lenne minden kommunista párt számára. Nem a tanácskozás zárt ki egyes pártokat. Egyes pártok zárták ki önmagukat éppen azzal, hogy eltávolodtak a kommunista politikától.

NEM FOGADJUK EL AZ EURÓPAI UNIÓT

Úgy véljük, hogy az Európai Unió a tőke szülötte. Az EU a monopóliumok érdekeit szolgálja, a tőke koncentrációját és centralizációját segíti - hangsúlyozta a Görög KP főtárgya, és ezt a vélemény osztozza a jelenlévők túlnyomó többsége is. Nos, ez is olyan kérdés, amelyben egyes nyugat-európai pártok gyökeresen más véleményen vannak. Az Európai Baloldali Párt például az Európai Uniót olyan szervezetnek tekinti, ami a dolgozóknak megfelelő jogokat ad, és ezt akarja továbbfejleszteni „európai szociális unióvá”.

Az EU egyre inkább olyan imperialista gazdasági, politikai és katonai blokk, amely a dolgozók, a néptömegek érdekei ellen küzd. Az EU egyre jobban fegyverkezik, teret ad az önkényuralomnak és az állami elnyomásnak, korlátozza a szuverén jogokat - emelte ki a Görög KP vezetője. Úgy véljük, hogy az Európai Unió nem más, mint az imperializmus európai központja, mely támogatja a népek elleni agresszív terveket, szoros szövetségben áll az Egyesült Államokkal és a NATO-val.

A militarizmus az EU szerves részévé vált. Meggyőződésünk, hogy a népek fejlődésének van más útja. Létezik másfajta Európa, olyan Európa, amely biztosítja a népek virágzását, a társadalmi haladást, a demokratikus jogok érvényesülését, az egyenlő együttműködést, a békét és a dolgozó tömegek kivívhatják a közösségi társadalom megteremtését. Hiszünk abban, hogy minden nép megválaszthatja fejlődésének saját szuverén útját. Minden népnek joga van kilépnie az EU és a NATO sokszintű függőségi rendszeréből, és joga van a közösségi társadalmat választania.

A Francia Kommunista Újjászületés Pólusának jelszava: A mi politikánk a „négy ki!” Ki az euróból! Ki az EU-ból! Ki a NATO-ból! Ki a tőkés rendszerből!

SÜRGETŐ KÉRDÉSEK, SÜRGETŐ VÁLASZOK

Sok kérdésre közös válaszokat kell adnunk – mondta Ines Zuber, a Luxemburgi KP képviselője. Hogyan védhetőek meg azok a szociális vívmányok, amelyek még megvannak az EU több országában? Mi legyen politikánk az EU-t illetően? Milyen az EU nélküli Európa? Milyen politikai erővel tudnak a kommunisták

együttműködni? Megannyi sürgető kérdés, amelyek válaszra várnak.

Uli Brockmeyer, a Portugál KP képviselője kijelentette, hogy a tanácskozás hasznos véleménycserére ad lehetőséget, de az egyes országok helyzete eltérő, és különböző megoldásokra van szükség. A portugál párt úgy látja, hogy náluk sokkal inkább a „haladó demokráciáért” folytatott harc van napirenden, mivel a tőke és a faszizmus erői évtizedek óta nem látott hevességű támadást intéznek a dolgozók jogai ellen. A szocializmusért vívott harcot ehhez kapcsolódóan kell, mint hosszú távú célt megjelölni.

MUNKÁSPÁRT: ÖSSZHANGBAN A FORRADALMI MOZGALOMMAL

A tanácskozáson Thürmer Gyula képviselte a Munkáspártot. A tőkés válságról adott értékelésünk helyes, mondta, és ezt az idő igazolta. De azt is látnunk kell, hogy a válság nem vezet automatikusan forradalmi fellendüléshez. Látjuk, hogy az osztályharcnak vannak felfelé ívelő szakaszai és van visszaesés is. Bízunk görög és portugál harcostársaink küzdelmében, vagy éppenséggel a török kommunisták harcában a Taksim téren.

A Munkáspárt elnöke elmondta, hogy helyes úton haladunk, még ha ez az út hosszú is. A lényeg, hogy erősítsük a kommunista mozgalom forradalmi szellemét, harcoljunk a liberális és szociáldemokrata eszmék és törekvések ellen, és erősítsük a mozgalom eszmei egységét.

Thürmer kitért arra, hogy az Európai Unió nem jótékonykodó szervezet, hanem az európai nagytőke intézménye. Meg kell mutatni az embereknek, hogy a feltétel nélküli alapjövedelem, amit az Európai Baloldali Párt vett zászlajára, nem lehetséges a kapitalizmusban, és csak azt szolgálja, hogy a dolgozókat elvonja a tényleges osztályharcból.

EURÓPAI KOMMUNISTA TALÁLKOZÓ

A KOMMUNISTA ÉS MUNKÁSPÁRTOK KÖZÖS NYILATKOZATA

Európa kommunista és munkáspártjai, amelyek 2013. szeptember 30-án Brüsszelben találkozót folytattak, felhívással fordulnak a dolgozó osztályokhoz, a néptömegekhez, az ifjúsághoz. Európa kommunista és munkáspártjai mindent megtesznek azért, hogy a dolgozó emberek küzdelme még hatékonyabb legyen, és minél többen csatlakozzanak e mozgalmakhoz.

Adjunk határozott, kemény választ a tőke és a kormányok népellenes támadásaira, amelyek a nagy gazdasági csoportok érdekeit és hasznát szolgálják!

A népek közös tapasztalata, hogy az Európai Unió a monopóliumok szövetsége, és stratégiája az európai tőke érdekeit szolgálja.

A dolgozó osztályok családjainak kell elviselniük a tőkés menedzsment, a szociáldemokrata pártok és kormányok népellenes politikájának fájdalmas következményeit.

A munkanélküliség a dolgozók millióit érinti, súlyos csapást mér különösen a fiatalokra és a nőkre.

Folyamatosan terjednek a rugalmas foglalkoztatási formák, veszélybe kerülnek a kollektív munkaszerződések, megszűnnek a szociális jogok, a társadalombiztosítás, s nő a szegénység.

A kapitalizmus nem tudja megoldani az emberek problémáit, eljutott történelmi lehetőségeinek határához. A kapitalizmus rothadt kizsákmányoló rendszer, amit nem lehet kijavítani. A néptömegek küzdelmének sikere attól függ, hogy mennyire irányul a tőkés rendszer megdöntésére.

A dolgozóknak közösen el kell ítélniük az imperialista háborúkat, az elnyomás, a kommunista-ellenesség politikáját, a fasiszta szervezetek bűnös tevékenységét.

Európa kommunista és munkáspártjai fokozzák küzdelmüket a szociáldemokrácia és az opportunizmus ellen, minden erejükkel segítik a népi küzdelmek megerősödését, a munkásság osztályszolidaritásának fejlesztését, társadalmi-népi szövetségek létrejöttét annak érdekében, hogy a tőkés kizsákmányolás megszüntetése ellen vívott harcuk hatékonyabb legyen, és a dolgozók élvezhessék munkájuk gyümölcsét.

A szocializmus időszerű és szükségszerű!

A SZÉGYEN FUTÁSA

Idén is megrendezték a NATO-futást, amellyel az 1848-49-es szabadságharc aradi vértanúira és Batthyány Lajosra emlékeznek. 1848-49 szabadságharc volt a függetlenségünkért.

A NATO egy mai katonai szövetség, amelyben feladjuk függetlenségünket. Amely mocskos háborúba kényszerít. Történelmi emlékeink, sőt nemzetünk szuverenitásának meggyalázása. Szokásunkkal ellentétben most nem hozunk napi képeket. Akik futottak, nem ők tehetnek arról, amit ez a háborús szövetség művelt. De az sem baj, ha ők is tudják, kiknek a zászlaja alatt futottak.

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.